

Nový farní rok 2025/2026

„Společnost je lid sjednocený společnou láskou“

Na začátku nového školního roku se často ohlížíme zpět a bilancujeme, co se podařilo, co nás potěšilo, ale i co nebylo dobré v minulém školním roce. Je vždy třeba zhodnotit a plánovat. Je ale také dobré vždy s nadějí hledět vpřed na to, co nás čeká, protože cíl našeho života je vždy směrem dopředu. V církvi i ve společnosti je nový rok vždy pozváním k obnově – nejen osobní, ale i společné v rámci naší farnosti.

Farnost není jen místem, kam přicházíme každou neděli na mši.

Je to komunita, společenství lidí, kteří nesou odpovědnost jeden za druhého. Sv. Augustin kdysi řekl: „Společnost je lid sjednocený společnou láskou.“ To platí i pro naši farnost – jsme tím, co nás spojuje, a tím, jak se navzájem podporujeme, tím, co jsme ochotni dělat pro společný růst.

Budování společnosti začíná právě zde: v rodině, ve farnosti, v každodenním životě. Odpovědnost za farnost je úkol pro každého z nás. Každé povzbuzení, každý projev laskavosti, každé odpuštění, každá laskavé slovo a schopnost naslouchání, a každá ochota zapojit se do společného díla staví pevnější mosty mezi lidmi.

Nový školní rok nám tedy otevírá dveře k tomu, abychom byli, jak Ježíš připomíná „sůl země a světlo světa“ – v rodině, na pracovišti i ve farnosti.

Prosme proto na začátku nového roku o dar moudrosti, odvahy a lásky, abychom dokázali být těmi, kdo společně budují společenství, v němž je přítomný Kristus.

Prosba za ty, kteří nám vládnu:

Všemohoucí věčný Bože,
 na přímluvu svatého Václava,
 dědice české země,
 přijmi naše prosby za ty,
 kteří: nám vládnu: dej jim
 ducha moudrosti a prozíravosti;
 ať respektují Tvůj spravedlivý řád,
 hájí lidskou důstojnost
 a život každého člověka
 od početí až do přirozené smrti;
 ať podporují zdravou rodinu
 založenou na celoživotním
 věrném svazku muže a ženy;

ať poctivě spravují svěřený majetek
 a svým jednáním dávají
 dobrý příklad celé společnosti;
 ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím,
 probouzejí touhu po dětech
 a jejich dobré výchově.
 Nás pak naplňuj Svatým Duchem
 abychom svým životem přispívali
 ke šťastné budoucnosti národa
 a zodpovědně rozhodovali.
 O to prosíme skrze Krista, našeho Pána.
 Amen.
(Česká biskupská konference, A.D.2010)

Radost není volnočasová aktivita, je to nastavení mysli.“

My máme slovo „radost“ spojené s tím, když dítěti někdo koupí zmrzlinu, když si rozbálíme vánoční dárek nebo když darujeme vánoční dárek nebo když žák dostane jedničku z diktátu. To ale není ono. To je emoce, výborná, pochopitelná a nádherná. Není to ani ten věčný úsměv některých křesťanů, úsměv těch, kteří vědí, že mají předplacenou VIP lóži v nebeském theatru. Radost není něco nezávazného, i když možného.

Pavel píše Filipánům (Flp 4, 4-7):

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!

Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko.

O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě a děkováním.

Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

(z knihy Páté evangelium od Marka Orka Váchy)

Pastorační práce na rok 2025/2026

Od 1. 10. 2025 do 15. 6. 2026

Pondělí

18:30–19:30 Příprava na křest dospělí – TAGASTE (již od 15.9.)

19:30–20:30 Augustiniánská fraternita – REFEKTÁŘ

Úterý

17:00–17:45 Modlitba k Božímu milosrdenství

19:30–20:30 Katecheze pro dospělé – REFEKTÁŘ

18:30–19:30 Španělština dospělí – KASICIAKO

Středa

13:00–15:00 filipínské komunity- REFEKTÁŘ

18:00 Sbor španělské komunity - REFEKTÁŘ

Čtvrtek

18:30 Mše sv a adorace na povolání

19:30–20:05 Mládež CYA – REFEKTÁŘ

Neděle

9:45–10:45 Religious education (angl.)

10:45–11:30 Náboženství pro děti – ČJ

10:00–12:00 Náboženství pro děti – ŠP

Rajská zahrada

„Hledáte kostel San Giovanni degli Eremiti?“ oslovil nás starší energický pan italsky. „Ukážu vám, kde je vchod, máme tu teď rekonstrukci.“ Skutečně, ulice před vchodem do areálu byla rozkopaná a pracovali na ní dělníci. V Palermu – snad jako všude jinde ve světě – je léto dobou oprav. Ukázalo se, že Pán pracuje přesně tam, kam jsme měli namířeno, a tak jsme se rádi nechali doprovodit až k vstupní bráně. Začínalo to jako běžná turistická návštěva.

San Giovanni degli Eremiti je bývalý klášterní kostel z 12. století a se svými pěti kopulemi je typickým příkladem arabského stylu přítomného na Sicílii. Koupili jsme si lístky u pokladny, kde už nás netrpělivě očekával náš nový známý. Ihned se nás ujal a uvedl do prázdné stinné zahrady, kde začala prohlídka: až za chvíli jsme pochopili, že to ve skutečnosti není žádný průvodce, ale místní zahradník, který jen hodně stojí o to ukázat někomu dílo svých rukou. Začal vyprávět a najednou byl k nezastavení: „Podívejte se, tady je fíkovník, tady vlevo pomerančovník, a tady vpravo zas granátovník, vidíte ta granátová jablka?“ Architektura šla v jeho výkladu poněkud stranou – ostatně, když jsem viděla neuvěřitelný zápal v jeho očích plných nadšení z toho, že může toto krásné místo konečně někomu předvést, nemohla jsem mu odepřít pozornost a poslušně jsem se nechala provázet po celé zahradě.

„Tady je to jako v ráji!“ řekla jsem spontánně. Zahrada, která se rozprostírala kolem studny a kostela, byla doopravdy v dokonalém stavu a bylo v ní snad vše, co jen člověka napadne. Objevili jsme v ní dokonce malé ananasy nenápadně polehávající ve stínu zeleně u klášterní zdi. Náš průvodce Antonino, který znal každou rostlinu „jménem“ a zeptal se nakonec na jména i nás, vypadal náramně spokojeně. „Ano, máme tu opravdu vše, co člověk k životu potřebuje,“ prohlásil rozhodně. Byl na svou zahradu právem hrdý.

Když nyní vzpomínám na tuto milou příhodu, uvědomuji si, že myšlenka na rajskou zahradu opravdu nebyla náhodná. Copak nebyl i první člověk v biblickém vyprávění knihy *Genesis* stejně tak uveden do zahrady Eden? Tak jako my vstoupil do světa, který již byl plně vybaven pro život, světa přívětivého, vstřícného, krásného. V osmém žalmu v této souvislosti zaznívá příhodná otázka: „Když se zahledím na tvá nebesa, dílo tvých prstů, na měsíc, na hvězdy, které jsi stvořil: co je člověk, že na něho myslíš, co je smrtelník, že se o něho staráš?“ (Žl 8,4–5). Svět, který obýváme, má podle Bible svého autora, Stvořitele, který se pečlivě postaral o všechno ještě předtím, než povolal k životu člověka. Ale nejen to: dal tomuto člověku, kterého stvořil ke svému obrazu jako muže a ženu, mimořádné postavení i moc spolurozhodovat se o osudu světa. „Dals mu vládnout nad dílem svých rukou,“ (Žl 8,7) říká žalmista. Zahrada se tak stává přirozeným prostředím i polem působnosti člověka pro realizaci Božího povolání a také svobody a s ní spojené zodpovědnosti.

Vzpomínka na pana Antonina ve mně ale vyvolává i jinou asociaci – myšlenku na tajemného „zahradníka“, s nímž se u prázdné Kristovy hrobky setkala Magdaléna (Jan 20,1–18). Myslela si nejdřív, že muž, který ji oslovil, byl zahradník: stačilo ovšem jediné jeho slovo – *Marie!* – aby pochopila, že před ní stojí samotný Pán. Starý i Nový zákon nejednou používají obraz zahrady jako metaforu pro svět či lidskou duši a zahradníka pro označení Boha nebo v novozákonním kontextu také Ježíše. Vzpomeňme si jen na podobenství o neplodném fíkovníku (Lk 13,6–9) a zahradníkovi, který se o něj chtěl postarat a zachránit tak před smrtí. Je to totiž právě On, kdo zná každou svou rostlinku jménem, miluje ji a chce ji „okopávat a hnojit“, aby žila, rostla a přinášela v pravý čas dobré ovoce. Pan Antonino, který nás po prohlídce své rajské zahrady laskavě doprovodil až k východu, o tom nepochybně ví své.

Kateřina Tourková

Křesťanský význam měsíce září

Měsíc září je v křesťanské tradici vnímán jako čas přechodu a nových začátků. Po období prázdnin a léta se otevírá nový školní i pracovní rok, což v sobě nese symboliku návratu k řádu a zodpovědnosti. Křesťané toto období často spojují s vděčností za Boží dary, zvláště za úrodu, neboť září je měsícem sklizně a dožíněk. V liturgii se proto odráží motiv chvály a děkování za hojnost, kterou Bůh zprostředkovává.

Září je také bohaté na významné svátky. Hned 8. září slaví církev **Narození Panny Marie**, které připomíná začátek naplnění Božího plánu spásy. Její narození je světlem naděje, neboť Marie se stává Matkou Spasitele. Dále 14. září slavíme **Povýšení svatého Kříže**, což je svátek připomínající moc a vítězství Kristova kříže, který se z nástroje bolesti proměnil v nástroj spásy. 29. září pak patří svatým archandělům Michaelovi, Gabrielovi a Rafaelovi, kteří symbolizují Boží ochranu, vedení a posilu v duchovním boji.

V září slaví augustiniánský řád také dva důležité svátky. První je spojen s osobou Panny Marie, druhý se svatým Mikulášem z Tolentina.

Svátek **Panny Marie Potěšující (Consolatrix Afflictorum – „Utěšitelky zarmoucených“)**, který se slaví **4. září**, má v augustiniánské tradici velmi hluboký význam, protože je úzce spojen s duchovním životem a charismatem řádu sv. Augustina, a především má mariánský duchovní význam, který se vztahuje k roli Panny Marie jako Matky, která utěšuje, posiluje a povzbuzuje křesťany v utrpení, zármutku či životních těžkostech. Křesťané se k Panně Marii obracejí jako k té, která rozumí lidské bolesti (protože sama zakusila utrpení při Kristově kříži) a která umí svým příkladem i přímlovou přinášet útěchu. Dále svátek připomíná, že Mariina blízkost vede k vnitřnímu pokoji a naději v Boha. Mariánský titul *Consolatrix*

Afflictorum je proslulý již od starověku. Šířil se neobyčejným způsobem v obdobích epidemií a válek, kdy se lidé obraceli k Marii jako k ochránkyni a utěšitelce.

Augustiniáni ve své spiritualitě uctívají Marii jako tu, která přináší útěchu v těžkostech, zármutku a zkouškách. Odráží to i osobní zkušenost sv. Augustina, jenž hledal pravdu a zakusil Boží milosrdenství skrze Mariiny mateřské přímluvy. Mariánská úcta v řádu není jen zbožností, ale i symbolem jednoty společenství. Maria je chápána jako Matka církve a Matka řádu. Titul *Consolatrix Afflictorum* je tradičně připisován právě augustiniánům, kteří ji uctívají jako svou zvláštní ochránkyni a průvodkyni. Protože útěcha je jedním z hlavních darů, které má křesťan přinášet světu, tento mariánský titul inspiruje i samotné poslání řádu: pomáhat lidem ve víře, naději a lásce uprostřed životních zkoušek.

Jinými slovy: pro augustiniánský řád je Panna Maria Potěšující **duchovní Matkou a Patronkou**, která naplňuje jejich životní poslání – být lidem znamením Boží útěchy.

Svatý **Mikuláš z Tolentina** (1245–1305) byl italský augustiniánský řeholník a kněz, známý pro svůj asketický život, hlubokou zbožnost a neúnavnou službu chudým a nemocným. Katolická církev ho uctívá jako světce a považuje za významného přímluvce zejména v těžkých životních situacích.

Mikuláš se zřekl pohodlí a vedl přísný řeholní život, v němž spojoval modlitbu s konkrétní službou lidem. Věnoval se nemocným, hladovým a chudým, kterým nejen pomáhal materiálně, ale především duchovně. Velkou část své spirituality soustředil na eucharistii; mše svatá byla středem jeho života. Tento svatý je známý jako „patron duší v očistci“, protože často obětoval modlitby a pokání za zemřelé. Lidé se k němu proto obracejí ve svých prosbách za zesnulé.

Svatý Mikuláš Tolentinský zosobňuje ideál křesťanské naděje: věrnost Bohu, nezištnou lásku k bližním a důvěru v Boží milosrdenství. Jeho život připomíná, že křesťanská víra se neomezuje jen na modlitbu, ale musí se projevovat v konkrétních skutcích pomoci.

Z křesťanského pohledu tedy září není jen měsícem podzimu a sklizně, ale především časem děkování, nových začátků a hlubšího vnímání Boží přítomnosti v každodenním životě. Připomíná, že i v době, kdy se příroda pomalu ukládá k odpočinku, je Bůh neustále živý a činný v našich srdcích.

P. Jan Biernat, OSA
Farář

Z DOPISU GENERÁLNÍ PREDSTAVENÍ ŘÁDU AUGUSTINIÁNŮ K SVÁTKU SV. MONIKY A SLAVNOST SV. AUGUSTINA

Drazí bratři, sestry:

Řád bych využil těchto svátečních dnů, abych nám všem připomněl nutnost hlubšího poznání Augustina prostřednictvím studia jeho děl, která již byla vydána v hlavních jazycích, jimiž v řádu hovoříme.

Není možné žít skutečný křesťanský a náboženský život, pokud se nesetkáváme s Kristem. V dílech našeho otce Augustina máme cenný poklad, ze kterého se můžeme učit a ve kterém můžeme prožívat toto setkání jednak jako praví věřící a rovněž jako autentičtí učedníci a následovníci Krista. Svatý Augustin nám nádherně připomíná: *Vím jen to, že bez Tebe je pro mě všechno utrpením, nejen vně, ale i uvnitř mne, a všechno bohatstvím, pokud to není můj Bůh, je chudobou.* (Conf. 13, 8, 9)

„Nemilujeme to, co neznáme, ani neznáme to, co nemilujeme.“ Tento princip je velmi augustiniánský, je velmi aktuální i dnes a je pro nás zdrojem zájmu, protože nedostatečná znalost spisů svatého Augustina má dopad na samotnou identitu augustiniánských laiků a řeholníků. Tímto pozdravem bych vás všechny chtěl vyzvat, abychom si více uvědomovali, jak důležité je poznání svatého Augustina, jeho myšlenek a spirituality, abychom mohli žít náš augustiniánský náboženský život intenzivněji, jako jeho synové a dcery, s jasnou identitou, která nám pomáhá vydávat svědectví a hlásat evangelium s větším důrazem.

Naším posláním je nabídnout svatého Augustina lidem dneška v našich každodenních situacích. Tohoto cíle nedosáhneme, pokud ho neznáme, pokud nečteme jeho díla a nerozjímáme o nich, pokud se nemodlíme s jeho krásnými myšlenkami a hlubokou vírou, kterou žil. Spisy svatého Augustina nás s tím vším spojují.

V těchto chvílích křehkého bratrství v našem světě kvůli válce bych chtěl také zdůraznit, že augustiniánský řeholní život je definován objevováním komunitního rozměru víry a uznáním přítomnosti Krista mezi těmi, s nimiž se setkáváme v Jeho jménu. (Mt 18,20) Ačkoli třenice, rozdílné názory a dokonce i neshody jsou nevyhnutelné, není pochyb o tom, že přátelství a soužití jsou možné a jsou zároveň pravým pokladem a velkým darem od Boha. Cena lásky je porozumění a odpuštění. A odtud kráčíme společně po cestě v radosti z toho, že jsme bratři a sestry, že sdílíme to, co máme, a především to, kým jsme. Sešli jsme se z jediného důvodu, totiž abychom měli „jednu mysl a jedno srdce na naší cestě k Bohu“ (Řehole 1,3). Mějte to vždy na paměti. Ať nás naše Matka dobré rady vždy učí cestě, jak růst v lásce k jejímu Synu a milovat Jež tak, jak Jež milovala naše matka Monika a náš otec Augustin.

P. Alejandro Moral Antón, OSA

Augustiniánské stavby, díl 20. Iglesia de Santa Catalina y San Agustín ve Valencii

Ve Španělsku jsou augustiniáni silně přítomní, není proto divu, že další díl míří opět tam. Ve Valencii se augustiniáni usadili ve 13. století. Vystavěli tam kostel svaté Kateřiny a sv. Augustina a též klášter s velkým ambitem, který v 17. století dokonce na severní straně rozšířili o další ambit a původní zvýšili o jedno patro. V roce 1812, během války za nezávislost, sloužil jako kasárna francouzských vojsk. Chrám byl poté roku 1815 renovován. Klášter však byl v roce 1836 zabaven a budovy využívány jako vězení, a to až do roku 1904, kdy byly zbourány. Jejich místo dnes zabírá park. Kostel však jako farní slouží dodnes.

Kostel samotný představuje dobrou ukázkou gotického stylu, který převládal v jižních zemích Evropy. O takové stavbě jsem ještě nepsal. Nejbližší jí je snad kostel Santi Filippo e Giacomo, zvaný Eremitani v Padově popsáný v sedmém díle seriálu. Takováto gotika se nezvedá v odvážné vertikále k nebesům, není plná štíhlých linií a fiál ani vysokých kleneb, necharakterizuje ji odhmotněnost ani velké plochy vitrážových oken, což jsou vše znaky tzv. katedrální gotiky (např. katedrály sv. Víta). Tato („jiná“, jižní) gotika se často představuje plochými, jednoduchými stěnami, čtvercovými či obdélnými tvary, vyvážeností horizontality a

vertikality, určitou uzavřeností (okna jsou spíše malá, a to i když mají vytraje). Může být silně dekorovaná, půjde pak ovšem o dekor provedený na pevné, hmotné zdi, nikoli o kružbu v prostoru. Že jde v tomto valencijském případě o stavbu skutečně gotickou, lze z exteriéru laicky poznat na první pohled jen lomeným obloukem štíhlých vysokých oken.

Mluvím o něm jako o gotickém kostele, jako by to bylo neproblematické. Jenže tento, jako tolik jiných kostelů prošel mnoha úpravami. Například na začátku 20. století, roku 1912, dostal novou zvonici, a to cihlovou. Později, po první

válce, byla pokryta gotickými prvky, aby lépe ladila se zbytkem kostela. Po španělské občanské válce byl kostel tak poškozen, že se uvažovalo o jeho zbourání. V roce 1940 však provedl Javier Goerlich zásah, kterým kostel získal současný historizující vzhled. Částečně ho obložil starým kamenem, něco přistavěl, upravil atd., dodal průčelí i zvonici gotické tvarosloví. Tato úprava se snaží reprodukovat původní architektonickou strukturu budovy.

To samé lze říci i o vnitřku kostela. Interiér je jednodušší, zaklenutý žebrovou křížovou klenbou. Z lodě se vstupuje po obou stranách do malých tmavých kaplí. Široké a prostorné kněžiště má pětibokou apsidu s hvězdnicovou klenbou. Základní rozvrh zůstal tedy nezměněn. Téměř vše, co lze dnes vidět, je však dílem rekonstrukce po občanské válce. Valencijský sochař a výtvarník José Justo Villalba provedl kompletní renovaci interiéru kostela, která trvala několik let. Je autorem též většiny současných soch a dekorativních detailů. O gotice tak navzdory tomu, co se nabízí oku návštěvníka, lze mluvit přinejlepším jen z části.

Pozornost zaslouží „zasklení“ štíhlých gotických oken. Není ve většině provedeno ve skle, nýbrž z tenkých desek ušlechtilého, částečně průsvitného a krásně žilkovaného kamene, který probarvuje a zároveň tlumí světlo proudící dovnitř chrámu. Protože v jižní zemi je světla dostatek, je třeba ho spíše regulovat, mohli si tento zásah, který transformuje světlo v nadpřirozenou substanci oblažující návštěvníky kostela, dovolit, aniž by se kostel utopil v nepříjemné tmě. Té jsou přenechány jen úzké vysoké postranní kaple lemující obě strany lodě. V nich je možné se „skrýt“ k intimnějšímu duchovnímu životu. Zbytek kostela naplňuje příjemné, transformované a transformující jižní světlo.

Jiří Tourek

Dobrou chuť

Letní ovocný kynutý koláč

Tento recept jsem objevila před prázdninami a díky nadúrodě borůvek a tomu, jak Ríšovi moc chutnal, jsem ho přes léto dělala snad 6x. Ale dá se použít i jiné drobné ovoce – rybíz, maliny, ostružiny, jak co má každý rád. Trochu jsem recept upravila, přidala jsem více tvarohu, v původním receptu mi ho připadalo málo.

Budeme potřebovat: Na těsto: 25 dkg hladké mouky, 1 dkg droždí, 3 dkg cukru krupice, 150 ml vlažného mléka, 4 dkg rozměkklého másla, 1 žloutek a špetku soli.

Na náplň: 25 dkg tvarohu, 2 vanilkové cukry, 1 žloutek a 4 lžice moučkového cukru. Pokud budeme dávat kyselejší ovoce, dosladíme to drobenkou.

Na povrch: drobenku a po upečení rozpuštěné máslo s trochou rumu. Tím pokapeme upečený koláč po vyndání z trouby.

Těsto zpracujeme jako klasické kynuté těsto. Než nám vykyne, připravíme si formu nebo plech. Já mám kulatou formu s vyšším okrajem o průměru 32 cm a ta je ideální, těsto je tenké. Koláčová forma s vyšším okrajem o průměru 30 cm je běžnější, tak by měla vyhovovat také. Pokud nemá nepřílnavou úpravu, je dobré formu vymazat a vysypat hrubou moukou.

Těsto rozprostřeme ve formě, na něj rozestřeme tvaroh a hustě posypeme ovocem a navrch drobenkou. Pečeme v troubě vyhřáté na 175° asi 35 minut.

Po upečení pokapeme směsí másla a rumu a necháme vychladnout. Druhý den, kdy se chuť propojí, je koláč ještě lepší.

Přeji dětem hodně úspěchů v novém školním roce a rodičům klid při zvládání problémů spojené se školními starostmi.

Dobrou chuť

Hanka

Víš, že?...

- * 1. září v 8:30 hodin začíná v **augustiniánské škole sv. Augustina** nový školní rok. Ve škole se bude vzdělávat 350 dětí a žáků. Jste srdečné zvání. Mši sv. slouží Mons. Jan Graubner, pražský arcibiskup
- * Setkání pastorační rady farnosti bude ve čtvrtek 4. 9. od 19:00 hod.
- * V sobotu 6. září – **první sobota** v měsíci, mše svaté budou ve 12:15 hod. a v 16:00 hod.; před mší svatou v 16:00 hod. je růženec za řeholní povolání.
- * V neděle 7. 9. slavíme **narozeniny Pí. Mercedes** a tím začátek farního roku. Všechny jste pozvaní po mši sv. na společné setkání a občerstvení
- * V neděli **14. září** slavíme svátek sv. Mikuláše Tolentinského. Při mši sv. v 9:30 se budou žehnat chlebíčky sv. Mikuláše.
- * Všechny **činnosti ve farnosti** začínají po prázdninách 1. října (kromě katecheze pro katechumeny, kterou začíná už 15. září.)
- * Od 5. října znovu začne **výuka náboženství** pro děti od 5 do 10 let, která bude probíhat každou neděli po mši svaté v 9:30. Přihlašovat své děti můžete až do 14. září u P. Jana.
- * Zájemci o přípravu na **biřmování** ať se hlásí u P. Jana.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** vždy v pátek po 16:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.